

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 3T/14/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010451
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118010451.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a prísediacich Ing. Helyny Hukelovej a Benjamína Frantu, v trestnej veci obžalovaných 1./ A. B., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., 2./ A. A. nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom M. XXXX/X J., a 3./ A. I. nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona s použitím § 138 písm. e) Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.01.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

- 1./ A. B., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J., t. č. V. a ÚVV Leopoldov
- 2./ A. A., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom M. XXXX/X J., t. č. ÚVTOS a ÚVV Leopoldov
- 3./ A. I., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom J.,

uznávajú sa za vinných, že

1. obžalovaný A. B. v dobe od 23.45 hod dňa 07.09.2016 do 07.20 hod dňa 08.09.2016v Trnave na ulici Ferka Urbánka pred bytovým domom s popisným číslom X za pomoci dlažobnej kocky rozbil sklenenú výplň okna pravých predných dverí na tam odparkovanom a riadne uzamknutom osobnom motorovom vozidle značky A. 3, červená metalíza, EC:J a z odkladacieho priestoru medzi prednými sedadlami vo vnútri vozidla odcudzil čiernu peňaženku značky Mamut s obsahom finančnej hotovosti 2,-Eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz, kartička poisťovne Union a platobná karta banky Slovenská sporiteľňa, všetky doklady na meno Mgr. U. S., Z., čím spôsobil vlastníkovi vozidla A. U. S., Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., škodu odcudzením peňaženky vo výške 20,-Eur a škodu poškodením vozidla vo výške 79,58,-Eur, pričom obžalovaný A. B. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 2T/109/2014 zo dňa 16.09.2014, právoplatným dňa 16.09.2014, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona,
2. obžalovaný A. B. v dobe od 23.00 hod dňa 09.09.2016 do 08.00 hod dňa 10.09.2016 v Trnave na ulici Jána Bottu na parkovisku nachádzajúcom sa pred podnikom Brooklyn za pomoci dlažobnej kocky rozbil sklenenú výplň zadných pravých krídlových dverí na tam odparkovanom a riadne uzamknutom nákladnom motorovom vozidle značky Z. oranžová metalíza, EC:J kde následne z vnútra vozidla odcudzil zelený kufrík s AKU vrtáčkou značky BOSCH, nezisteného typu a výrobného čísla spolu s nabíjačkou, sivo-čierny koberec znázornenými kameňmi o rozmere 1,6 x 1,2 m a stropné vnútorné osvetlenie v prednej časti vozidla čím spôsobil A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. škodu odcudzením vo výške 129,-Eur a vlastníkovi vozidla S. J. - KLAMPIARSTVO, so sídlom J., Q. P. XXXX/X, U.: XXXXXXXXX, škodu odcudzením vo výške 70,-Eur a škodu poškodením vozidla vo výške 110,-Eur, pričom obžalovaný A. B. sa skutku dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 2T/109/2014 zo dňa 16.09.2014, právoplatným dňa 16.09.2014, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

3. obžalovaní A. B., A. A. a A. I. dňa 15.9.2017 v čase o 21.30 hod. v Trnave, Na G., po vzájomnej dohode vošli do vchodu bytového domu č. XX, tak, že A. I. požiadal svoju kamarátku, ktorá býva v uvedom vchode, aby mu otvorila so zámienkou ju navštíviť, obžalovaný A. I. vyšiel na 2. poschodie, kde si od svojej kamarátky vypýtal vodu a dával pozor a A. B. s A. A. vyšli výťahom na 7. poschodie, kde za nimi prišiel obžalovaný I. a snažil sa dvere vyraziť, následne sa zľakol o ušiel, následne obžalovaní A. a B. vypáčili vchodové dvere bytu č. 82 v oblasti zámku, poškodili pánty zárubne, dvere zvesili a opreli ich do chodby bytu, pričom použili kľúč a nožnice na plech, z bytu odcudzili mobilný telefón zn. Sony Xperia XA, IMEI: 358125077477225, dámsky prsteň zn. Swarovski, bicykel značky Alpha Alumínium 6500 Trek strieborno modrej farby, nezisteného výrobného čísla, zelenú rybársku tašku Iron Clase Claw s popruhom cez plece s obsahom rybárskych dokladov na meno W. M. a rôzneho rybárskeho náčinia, čím spôsobili užívateľovi bytu W. M. škodu vo výške 597,- Eur a vlastníčke bytu Y. G., poškodením dverí škodu vo výške 160,- Eur,

t e d a

obžalovaný 1./ A. B.

v bodoch 1. a 2.

- si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, pričom skutku sa dopustil hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený

v bode 3.

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydliia iného

obžalovaný X./ A. A.

v bode 3.

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,
- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydliia iného

obžalovaný X./ A. I.

v bode 3.

- spoločne sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prisvojiť si cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu a čin mal v úmysle spáchať závažnejším spôsobom konania - vlámaním, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo
- spoločne sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle neoprávnene vniknúť do obydliia iného, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo čím spáchali

obžalovaný X./ A. B.

v bodoch 1. a 2.

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona

v bode 3.

- zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

obžalovaný 2./ A. A.

v bode 3.

- zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

obžalovaný 3./ A. I.

v bode 3.

- zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú :

obžalovaný 1./ A. B.:

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, pretože považuje trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, uložený obžalovanému A. B. rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/15/2015 zo dňa 20.11.2018, právoplatným dňa 20.12.2018, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

obžalovaný 2./ A. A.:

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

obžalovaný 3./ A. I.:

Podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa ruší vo vzťahu k obžalovanému A. I. výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 0T/201/2018, právoplatný dňa 16.08.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému 1./ A. B. ukladá povinnosť nahradiť poškodenému:

- A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, J., škodu vo výške 383,- Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovaným 1./ A. B., X./ A. A., X./ A. I., ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným:

- W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, J., škodu vo výške 597,- Eur,

- Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. O. G. XXXX/XX, J., škodu vo výške 170,- Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného Michala Tibenského, nar. 02.12.1975, bytom Lomonosovova 2796/5, Trnava, so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Vo vzťahu k obžalovanému 1./ A. B. tento rozsudok v zmysle § 172 ods. 2 Trestného poriadku neobsahuje odôvodnenie, nakoľko sa prokurátor, obhajkyňa a obžalovaný, po vyhlásení rozsudku vzdali odvolania.

Súd na hlavnom pojednávaní po oznámení prejednávanej veci, a po vyhlásení obžalovaných A. A. a A. I. v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por. o tom, že sú nevinní, vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, čítaním výpovedí obžalovaných z prípravného konania, poškodených, svedkov, čítaním výpovedí svedkov z prípravného konania, oboznámením znaleckým posudkom a oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi zabezpečenými v rámci prípravného konania. Na základe takto vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd zistil a ustálil skutkový a právny stav tak, ako je uvedený v skutkovej a právnej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Ku skutku 3):

Obžalovaný X./ A. B. na hlavnom pojednávaní ku skutku v bode 3) obžaloby uviedol, že to bolo 15.9. vo večerných hodinách, volal mu A. A. s tým, že mal k nemu prísť, ale nepovedal mu o čo sa jedná, iba že potrebuje s niečím pomôcť. Prišiel na bicykli, nemal kredit, tak mu nemohol zavolať, tak mu pískal ako býval v tej sociálnej bytovke, nik sa v okne neobjavil, tak sa vozil okolo tej bytovky či ho náhodou nestretne. Nestretol ho a išiel som späť pred ten vchod tej bytovky a snažil sa ešte písať. Nikto nevychádzal, sadol na bicykel, išiel smerom na Arcadiu, okolo Tesca, na konci bytovky niekto na neho zapískal. Otočil sa, spoznal A. B. a stál tam ešte s jedným chalanom, stál tam s I.. Išli smerom na sídlisko W. G.. Pri tých schodoch, čo sú dole, tam mu povedal A. A., že ide za svojou bývalou priateľkou či manželkou A., že si potrebuje odtiaľ zobrať nejaké veci, že sa rozišli, že ho mala dať na súd za alimenty, že sa odsťahoval, niečo také. Po ceste išli za barákom od tých schodov ku kotolni k prvému vchodu, on zostal vzadu a oni dvaja akoby boli pred vchodovými dverami, nevidel, čo tam robia. Myslí, že I. zazvonil na zvonček, ozval sa ženský hlas s tým, že povedal, že „to som ja, niečo potrebujem“. Ona mu otvorila tým elektronickým zámkom z bytu. Oni dvaja vošli do vchodu, on išiel za nimi posledný. Zatváral za sebou vchodové dvere, bicykel oprel na pravú stranu pred vchodovými dvermi. Všimol si, že A. I. odišiel, on s A. A. išli k výťahu a čakali na výťah. Keď išli na výťah, vyviezli sa na 5. poschodie, keď vystúpili na medzипoschodí A. A. išiel na 7. poschodie navrch, kde mala bývať jeho manželka, priateľka. On zostal na tom 5. poschodí, tam čakal asi 10 - 15 minút na tom medzипoschodí, potom počul ako sa pohol výťah, niekto ho privolal a vyviezol sa na 4. poschodie mysli, že to bol A. I., zo 4. poschodia sa iba pozrel akoby cez medzeru medzi schodiskom a výťahom, on sa ľakol, tam fajčil, nejaká pani mu nadávala, že sa tam nefajčí. A. I. potom odtiaľ odišiel, on zostal na tom medzипoschodí ešte asi XX - 15 minút, nevedel, čo sa deje. A. A. medzičasom išiel z toho horného poschodia dole. Podal mu horský bicykel, aby mu ho pomohol odniesť domov. Spolu vyšli zadným vchodom smerom do Arcadie ako sú tie schody do Tesca pri bytovke. Po schodoch išiel, tam odstavil ten bicykel, išiel taxíkom preč. Svoj bicykel tam nechal z toho dôvodu, lebo odchádzal na tom druhom bicykli, myslel, že si zarobí 10 - 20 euro, myslel, že bude potrebovať prenášať nejaké skrinky, alebo niečo. Dozvedel o tom, že z daného bytu sa majú odnášať nejaké veci, ako išli smerom po schodisku na G.. Ako vošli do toho bytového domu sa vyviezli na 5. poschodie, nesprevádzal A. A. až do daného bytu, nakoľko on nechcel, tak tam zostal, asi myslel,

že sa budú hádať, alebo niečo. V danej dobe neužíval pervitín, od októbra 2016 pervitín neužíval. Keď odchádzali z bytu, prvý išiel A., I. tam už nebol, on išiel posledný.

Na odchode z bytového domu sa A. ponáhľal, išiel rýchlo. Vtedy, keď mu odovzdával bicykel, mu povedal, aby mu pomohol, mal ešte niečo v ruke. S vlastným bicyklom chcel naložiť tak, že sa potom poň dokonca vrátil, ale nikto mu nechcel otvoriť tie vchodové dvere. Tak ho tam nechal. Potom sa už nevrátil pre neho. S tým bicyklom, čo mu odovzdal A. A. naložil tak, že ho nechal v tom prvom vchode bytovky oproti Arcadii. Pred týmto skutkom odovzdával, predával mobilný telefón G. D., bol na ňom prasknutý vrch displaya, on ho chcel ponúknuť nejakému kamarátovi do Trstína, ale ho nechcel. Ten telefón kupoval ako je herňa na stanici. Zobral ho za nejakých 20 eur. Bol to telefón Sony Xperia, biely telefón v čiernom puzdre zatvárateľnom, zadná strana bola tenká biela, bol akoby trošku vrch displaya prasknutý, ale fungoval. Nebol ani display blokovaný. Ako bol ten byt situovaný, keď tam nikdy nebol, vedel z fotodokumentácie od vyšetrovateľa. Boli tam už výpovede, tak asi z nich. Oni tam rozprávali čo kde má byť, hovorili to tí vyšetrovatelia, ktorí tam boli. Mali fotky, obhliadku činu, plány bytu čo kde malo byť. Pýtali sa na horský bicykel, zlatý prsteň, peniaze tam mali byť.

Následne sa prečítala výpoveď obžalovaného 1./ A. B. v pozícii obvineného, z prípravného konania zo dňa 20.9.2017 č.l. 66-69, v ktorej uviedol, že „dňa 15.9.2017 večer, mohlo byť okolo 19:00 hod.. už bola tma, telefonoval A. A. mojej priateľke Z. I., aby som za ním čo najrýchlejšie prišiel. Z. I. mu telefonovala naspäť, že prečo mám prísť a on jej povedal, aby som čo najrýchlejšie prišiel k nemu. Ja som potom sadol na môj horský bicykel modrej farby a išiel som k nemu k jeho bytovke. A. A. býva v sociálnej bytovke pri Arkadii. Byva hneď v prvom vchode od Arkádie na prvom poschodí. Ja som nemal kredit, tak som A. A. nemohol zavolať, že už som pri jeho bytovke, ani nemá označený zvonček menom, tak som mu písal pod oknom. Ja som sa vozil na bicykli po okolí, či nie je niekde na okolí. Potom som mu išiel ešte raz zapísať pod okna, a v tom na mňa zakričal niekto "A.", ja som sa otočil a uvidel som A. A. s jedným chlapom, ktorému hovoria I., ale ja ho nepoznám. Ja som išiel k nim a oni dvaja išli po chodníku okolo firmy A-mont, prešli sme cez cestu a zišli sme schodiskom dole na sídlisko Na hlinách. Ja som sa A. A. pýtal, o čo sa jedná. On mi povedal, že potrebuje otvoriť nejaké dvere, pričom mi ale nepovedal, aké sú to dvere a koho sú to dvere. On sa s I. rozprávali niečo také, že či to majú dobre zistené, či je v robote a či sa nemôže vrátiť z roboty. Ale nespomínali o kom konkrétne hovoria. Na tých schodoch na sídlisko Na hlinách A. A. mi vravel, že má ísť o byt jeho kamaráta, ale jeho mi nepovedal. Povedal mi, že v tom byte je 5000 Eur, aby som neurobil nejakú pičovinu, lebo sme v tom štyria a mal by som z toho zle. Na to sídlisko sme šli len my traja. A. sa s tým I. zrejme poznajú. Ja som mal so sebou šedý batoh a v ňom som mal bežne osobné veci a okrem toho vidlicový kľúč veľkosti 24 alebo 26 a nožičku s nožnic na plech. Ten kľúč som mal so sebou preto, lebo na bicykli sa mi uvoľňuje stredový náboj a nožičku od nožnic som mal so sebou preto, lebo predtým som naťahoval šponovací drôt na pletive v dome priateľkinej matky, menom P. Zo schodiska srne išli okolo Gymnázia Jána Hollého, na jeho konci sme prešli cez cestu k jednej bytovke, pri nej sme zatočili doľava a za tou sme zatočili doprava, pomedzi bytovky a prišli sme k detskému ihrisku, prešli sme cez neho po chodníku a prišli sme k bytovke, pri ktorej je schodisko na sídlisko Vodáreň. Prišli sme k prvému vchodu spredu bytovky. Vchod bytovky je akoby po moste ponad priekopu. Keď sme tam prišli, tak A. s I. išli ku vchodu. Ja som ostal stáť ďalej. Ja som nevidel, čo robia, ale počul som také chrastenie, akoby odomykali dvere. Až potom som si všimol, že A. sa snažil nieto vopchať do škáry dverí pri jazýčku kľučky. Nevie, čo to držal v ruke, mal niečo tenké. Na to mu I. povedal, že na čo robí také pičoviny, že on zazvoní. I. sa natiahol cez A., niekomu zazvonil, ozval sa ženský hlas, opýtala sa "kto je," I. povedal, že to som ja I., otvor dvere, musím ti niečo povedať." Dvere zabzučali a A. ich otvoril. Oni dvaja prví vošli dovnútra. Ja som išiel za nimi a hneď za dverami som si oprel bicykel. A. išiel privolať výťah a ten I. išiel niekam peší po schodoch hore. Ja s A. som nastúpil do výťahu, vyviezli sme sa na piate poschodie, tam sme vystúpili a pešo sme išli z piateho poschodia na siedme. Tam sme prišli na samý vrch. A. zastavil pred dverami do bytu napravo od schodiska. Napravo od schodiska boli dva byty a aj napravo od schodiska boli dva byty. My sme zastali hneď pri prvom byte napravo. I. s nami nešiel. On tak prišiel až asi po troch minútach po nás. A. najprv zazvonil, na aké meno neviem. Keď nikto neotváral, tak pästou búchal do dverí. V priebehu toho prišiel aj I.. Všetci traja srne pozerali, či sa tie dvere dajú nejakotvoriť. Ja som im povedal, že tie dvere by sa dali bez problémov otvoriť, ale ja tu nemám žiadne náradie. I. sa rozbehol a bokom vrazil do dverí, ale ich neotvoril. Vtedy sa asi zľakol a odtiaľ utiekol. Bol to veľký buchot. Ja som si všimol, že po celej dĺžke dverí pri pántoch je väčšia medzera a keď sa zaprelo do vrchnej časti dverí, akoby perovali. Ja som vložil vidlicový kľúč medzi dvere a zárubňu hore. A. A. potom tlačil na vidlicový kľúč smerom k dverám. aby sa vrch dverí dostal za zárubňu. Ja som potom vložil nožičku z nožnic na plech medzi prach a dvere. a tak sme nadvihli dvere a dvere vysadili z pántov. Pri tomto úspešnom otváraní dverí som bol

len ja a A.. I. tam už nebol. Nevie, kam išiel I.. Tie dvere sme potom opreli o stenu v chodbe bytu. Už neviem, kto z nás ich tam oprel. A. ako prvý vběhol do kuchyne. Ja som ostal v chodbe bytu. Videl som, ako A. prehľadával skrinky v kuchyni. V kuchyni prehľadal všetky skrine a šuflíky. Borel nerobil veci nevyhadzoval von. Pozeral aj do chladničky. Odtiaľ išiel do obývačky, kde všetko prehľadal, pozeral do perináku postele a prehľadal všetky skrine. Keď bol v obývačke, tak s niekým telefonoval, ale neviem s kým. Potom prešiel z obývačky na chodbu k skrini s posuvnými dverami. Aj tú skrini prehľadal. V byte na chodbe bolo aj také skladacie lehátko, ktoré A. posúval a nim buchol do opretých vchodových dverí, ktoré vtedy padli a riadne buchli. Keď bol A. v kuchyni, tak som si v tej skrini s posuvnými dverami všimol čiernu buxu a čierne puzdro s mobilom. Ja som sa pozrel do tej buxy, ale v nej boli iba účty. Keď som ju mal v ruke, tak z kuchyne vyšiel A. a ja som mu povedal, že v nej nič nie je. On mi neveril, tak ma začal po vačkoch prehľadávať. Ja som z tej skrine zobral telefón Sony Xperia aj s čiernym obalom a bicykel z obývačky. Bicykel bol modro-biely s prednou odpruženou vidlicou. A. zobral z chodby zelenú kapsičku. Nevie, či zo skriniek zobral aj ničo iné. Potom sme z bytu odišli pešo na prízemie a cez zadný vchod sme vyšli von a za tou bytovkou sme sa rozdelili. Ja som išiel preč na tom odcudzenom bicykli. Ten môj bicykel som nechal vo vchode vpredu. Ešte keď srne boli pred bytom, keď sme nevedeli otvorit dvere, tak A. chcel rebríkom vyliezť na strechu a zo strechy zliezť na balkón. A. si aj pristavil rebrík, ale dvierka na strechu boli zamknuté visiaticim zámkom. Ja som ten rebrík potom odložil naspäť. Pri odchode z bytovky a ani pri nej sme I. nestretli. Ja som potom na tom ukradnutom bicykli odišiel na D. k W. G., ktorý býva pri benzínke smerom na B. D.. Je to rožný oranžový dom na tej ceste do B. D. a cesty, ktorá vedie naspäť do D.. Ja som mu povedal, že mám svoj horský bicykel, nepovedal som mu, že je kradnutý a chcel som mu ho predať. Ja som mu ho dal za 60 Eur. Ten telefón s puzdrom som dal na druhý deň G. D. v staničnom parku pri tom jazierku. Tam som mu dal telefón, povedal som mu, že ten telefón je môj, či by ho nevedel predať. Doteraz mi za neho peniaze nedal. Ja som mu povedal, že keď ho predá, nech mi dá za neho peniaze. Je mi to ľúto, neviem prečo som sa dal na takú hovadinu nahovorit. Od prepustenia z výkonu trestu som žil normálnym životom, nič som nevyviedol a neužívam ani drogy, ani alkohol.“

V záverečnej reči sa obžalovaný 1./ A. B. aj ku skutku 3.) v plnej miere priznal.

Obžalovaný 2./ A. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinný zo skutku 3.) obžaloby, ktorý sa mu kladené za vinu. Ďalej uviedol, že bolo to niekedy na jeseň minulého roku, keď sa stretával s W. J., ktorý mu požičiaval peniaze. Vždy si to odrobil u neho, keď potreboval niečo. Pred septembrom ho oslovil W. J., teda pred 15.9., sa stretli pred Tescom Arcadiou, bol mu dlžný 150 Eur, chcel ich vrátiť. Povedal mu, že momentálne nemá, že je v krízi, tak mu spomínal o známom, ktorý mal peniaze, nevie či z trestnej činnosti, nespomínal o čo sa jednalo. Tak mu navrhoval, aby niekomu spomenul, že v tom byte by mal mať 4000 - 5000 Eur, ktoré by mali byť z nelegálnej činnosti. Tak mu potom povedal, že takými vecami sa nezaobera, krádežami ani nič také, že aby to teda niekomu navrhol, že on potrebuje peniaze. Že vie o tých peniazoch, že sa v tom byte určite nachádzajú. Dva tri dni na to sa stretol s G. D., volajú ho C., sa ho pýtal či nevie o niečom, že potrebuje peniaze, tak mu spomínal W. J.. Len mu to spomínal, on povedal, že by išiel do toho, obžalovaný nechcel mať s tým nič spoločné. On povedal, že on tam pôjde, že si to spraví. Pol hodinu na to mu volal, že namiesto neho pôjde A. B., nechápal prečo poslal A. B., keď povedal že potrebuje peniaze, že on to spraví sám. Z. prišiel A. B., v tom vchode je jeho bývalá priateľka, s ktorou má dve deti, nežili už spolu, ale ju navštevoval. Bývala vedľa poškodeného W. M.. Chodil za deťmi, preto vedel, kde sa ten byt nachádza. Išiel s A. B., ktorému oznámil ako to všetko je, Ďalák išiel za tou priateľkou A. D., ktorá bývala vlastne hneď vedľa dverí. A. I. tam akurát prišiel, on tam bol náhodne, nie úmyselne, išiel k nejakej kamarátke, on s tým nič nemal. Išiel s A. B. hore, lebo tam bývala tá jeho priateľka. Ona už bola presťahovaná na Veternej ulici, o čom on nevedel. Vyšli hore, A. B. otváral tie dvere, vypáčoval ich, že aby dával chvíľku pozor, tak tam stál, potom vypadli tie dvere. Čo bolo vnútri to nevie. Len mu podal zelenú kabelu, nevie čo bolo v nej, ktorú po príchode kriminálnej polície vydal, nezobral z nej nič, len do nej nakukol. Boli tam voľajaké preukazy na rybárske potreby a také veci. Potom išiel dole, A. B. zobral nejaký bicykel, jeden mal ešte dole, na ktorom prišiel a na druhom odišiel. Potom už išiel domov. Tú kabelu mal na balkóne, niekedy v pondelok prišla kriminálna polícia. Keby chcel spáchať ten trestný čin, vie, že v tom baráku sa nachádzajú kamerové systémy. Prítomný vtedy ako G. D. dával prvýkrát tip na vykradnutie bytu, boli tam minimálne takí traja, štyria, A. B. ani A. I. tam neboli, bol tam G. D., on. G. D. mu volal, že posielal A. B., chcel, aby mu vysvetlil, kde sa to nachádza, lebo jeho bývalá priateľka bývala hneď vedľa, vedel, kde sa ten byt nachádza, A. B. to nepoznal. Keď všetci traja vošli do toho bytového domu, I. išiel peši po schodoch ku svojej priateľke, on s B. išli výťahom hore na 7. poschodie. On následne išiel k tej priateľke, zistil, že tam priateľka nebýva a A. B. povedal, že nech dá pozor, nech tam počká s ním. Sú tam kamerové systémy. Len B. ukázal,

ktoré sú to dvere. Nejakú pol hodinu, hodinu, tam na neho čakal. Mal so sebou obž. B. voľáky kľúč, ktorý mal na tento účel. Do toho dotknutého bytu on nešiel, len padli na neho tie dvere, tak ich musel držať. B. ich vytiahol z pantov, tak hneď spadli na neho. Položil ich o tie zárubne zvonku. Stál vonku, nedržal ich, oni spadli na neho. Následne mu B. podal tú rybársku kabelu a išiel dole s bicyklom. On bol po celú dobu pri dverách bytu toho pána poškodeného. B. behal po tom byte z izby do izby prechádzal, dvere boli dané tak, že bolo čiastočne do bytu vidieť a čiastočne nie.

Následne sa prečítala výpoveď obžalovaného 2./ A. A. z prípravného konania zo dňa 20.9.2017 č.l. 85-88., v ktorej uviedol, že „v piatok 15.09.2017 popoludní som išiel von od priateľky E. F., ktorá býva na K. ulici v J.. Išiel som do krčmy na Zátvore. Išiel som len tak, bez nejakého cieľa. Po ceste som stretol G. D. a tiež ešte aj A. I.. Spolu sme sa bavili o ich situácii ako nemajú peniaze. Ja som peniaze mal z predaja mobilov. Pýtali sa ma I. a D. že či neviem o nejakom privyrobení si. S. som sa ich, že čo majú na mysli. Oni mi povedali, že im to je úplne jedno. Spomenul som im, že viem o byte na G. XX v J.. Byva v ňom taxikár K. a ten ba mal mať doma okolo 4.000 až 5.000 Eur. Toto mi povedal jeden známy, cca 2 týždne dozadu. I. a D. sa začali o to zaujímať, že kde presne to je a ako sa tam dá dostať. Chceli sa tam dostať. Pýtali sa ma, že či ten taxikár je doma a ako to tam vyzerá. Ja som im povedal, že peniaze by mal mať v byte na 7. poschodí. Bol to byt vedľa mojej bývalej priateľky, rozišli sme sa pred 1.5 rokom. A tiež som im povedal, že to či je taxikár doma alebo nie zistia podľa toho, či je zaparkovaný taxík pri vchode. Ako som im to povedal, tak I. išiel domov, má bývať niekde na D.. A D. si išiel tiež domov pre náradie, tak povedal. Potom večer asi hodinu potom ako sme sa rozišli vonku, vonku už bola tma, mi volal G. D., že namiesto seba posieľa B., že on do toho nejde. Prečo to toho nešiel neviem uviesť. Čo sa týka G. D., tak sa poznáme od detstva. A. I. poznám tak cca 2 roky, stretávali sa vonku ako kamaráti. A. B. poznám cez G. D.. Stretávali sme sa len tak vonku a B. mi sem tam priniesol nejaké veci na predaj. Boli to asi kradnuté veci. naposledy mi priniesol nejakú drogériu. V tejto veci by som uviedol, že okolo 20:00 hod som išiel z priateľkinho bytu von. Stretli sme sa pri krčme zátvor. Konkrétne som tmou bol ja, A. B. a I.. Ja som im dal tip na peniaze, kde sa mali nachádzať. Do samotného bytu som ja nemal žiaden úmysel vojsť. Ja som im ho bol ukázať, išli sme všetci traja. Prišli sme pred vchod na G. XX/A. B. mal so sebou náradie a to ako keby na poli zlomené kliešte a to zároveň slúžilo ako páčidlo. Zostali sme však všetci traja stáť pred vchodom do činžiaku a to z dôvodu, že sme nevedeli ako sa dostať dnu. Bol tam elektronický vrátnik. A. I. ten zazvonil na nejaký zvonček na vchode. Na zvončeku bolo napísané tuším Y., Neviem presne. Z reproduktora sa ozval nejaký ženský hlas a I. sa predstavil, že to je on. Tá žena hneď otvorila dvere a všetci traja sme vošli dnu. Prvý išiel I. po schodoch k tej žene do bytu. Ja a B. sme išli spolu na výťahu na 7. poschodie. Ja som tam nechcel ísť, ale B. stále nevedel ktorý byt to je. B. mi zároveň sľúbil, že mi dá 500 Eur ak pôjdem s ním hore a ukážem mu byt. Ako sme vyšli výťahom na 7. poschodie. tak som B. ukázal, ktoré sú to dvere. Boli to po vystúpení dvere bytu vpravo po schodoch. Ja som stál na medziposchodí a B. pre istotu zabúchal na dvere, či sa tak niekto nenachádza. Nikto sa nehlásil. Medzitým prišiel po schodoch zdola A. I.. B. sa potom snažil vypáčiť dvere v oblasti zámku, chcel vylomiť FAB-ku. Nepodarilo sa mu to a I. hneď na to utiekol dolu preč po schodoch a už nevrátil. B. ešte z vaku vytiahol obyčajný údržbársky kľúč a skúšal tie dvere páčiť. Robil pri tom aj nejaký buchot. Avšak nikto sa na chodbe neozval. Skúšal to do vtedy kedy sa mu nepodarilo vylomiť dvere a to kompletne tak, že ich vytiahol z pantov. Dvere padli na podlahu bytu. B. ich zodvihol a oprel z vonkajšej strany z chodby o zárubne. B. potom išiel do bytu a ja som stál na medziposchodí. Do bytu som však nevošiel. Stál som pri dverách, ktoré na mňa raz padli. B. behal po byte, z izby do izby a po chodbe. Pýtal som sa B., že či našiel nejaké peniaze. On mi povedal, že žiadne peniaze nenašiel. Po byte pobehal tak pol hodinu a svietil si baterkou. Všimol som si, že on v byte aj prehadzoval nejaké veci. Otváral skrinky na chodbe. Ja som ho pozoroval iba od vstupných dverí. Asi po pol hodine vyšiel von z bicyklom, bol to nejaký horský bicykel modrej farby, značku však neviem uviesť. Mne podal do ruky nejakú menšiu zelenú tašku. Ja som sa ho pýtal, že čo je v nej, ale on mi neodpovedal. B. iba začal utekať dolu po schodoch aj s bicyklom. Ja som išiel za ním. Pýtal som sa ho po ceste dolu, že či niečo našiel, ale on povedal, že nie. Potom sme vyšli von z vchodu a B. nasadol ten bicykel, ktorý ukradol a odišiel preč. Kam išiel neviem povedať. B. prišiel do vchodu na svojom bicykli, ale ten nechal opretý dolu vo vchode a odišiel na tom ukradnutom. Ako mi B. zmizol v noci v meste, tak ja som išiel domov. Ešte v ten večer som volal B. na mobil, ale bol vypnutý. Tiež som volal D., ale ten mi nedvíhal. Nakoniec som zavolať Z. I., ktorá býva s B., ale tá mi povedala, že nevie, kde sa nachádza. Na druhý deň som znovu volal Z. I.. Tá mi povedala, že A. B. mal pri sebe 60 Eur, ktoré ukradol z bytu a tiež aj horský bicykel, ktorý už asi predal. Volal som aj s G. D. a ten mi povedal, že B ukradol ešte aj telefón, nejakú Xpériu. Čo s ňou spravil neviem povedať. Ja som mal pri sebe tú malú zelenú tašku a kompletne celú som ju vydal polícii.“

Obžalovaný X./ A. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necíti byť vinný zo skutku 3.) obžaloby, ktorý sa mu kladené za vinu. Ďalej uviedol, že ich stretnutie tam bolo náhodne, on tam išiel za svojou kamarátkou W. P., išiel zo sídliska S. na G., bolo to tam na G.. Obž. B. ani nepozná. Oni dvaja išli spolu po chodníku, on sa pripojil, poznal len A.. A. A. povedal, že ide k svojej bývalej žene D., že tam býva, išli priamo tam, nevedel, že ona býva v tom istom vchode. Ako tam prišli on zvonil tej kamarátke pri vchode a ona mu otvorila. Pani W. P. som v danom čase chodil navštevovať niekedy dvakrát za týždeň, niekedy za mesiac. Zdržal som sa v tom vchode 10 minút. Dala mu vodu, porozprávali sa, bavili sa o bývalej priateľke. Bol zvedavý, čo tam išli oni dvaja robiť na medzi poschodí, nakukol, to bolo všetko, išiel potom preč. Počul vtedy len dva chlpské hlasy. Vtedy len sem tam brigádoval. Jeho priateľka bývalá B. A. vtedy práve bola vo vzťahu s p. A., ktorý tento prípad riešil a vyžiadal si ma na pátranie on osobne. Ona toho svojho priateľa na neho huckala, aby ho dal zavrieť, nevie z akého dôvodu. Ona podala na neho niekoľko trestných oznámení. On to neriešil, nikomu to neoznámil. Bývalá priateľka B. sa vyhrážala W., že keď bude vypovedať v jeho prospech.

Svedkyňa, poškodená Y. G., na hlavnom pojednávaní uviedla, že byt na G. č. XX dala do prenájmu, býval tam p. M., keď sa toto stalo, že sa vlámali do toho bytu, bola mimo J., o tom nevedela. Deň, lebo dva na to jej zavolať pán M., že dvere sú vylomené, že to bude treba opraviť. Keď sa vrátili s partnerom do J., išli do toho bytu a dali dvere opraviť. Dvere boli pred týmto skutkom v poriadku.

Svedok, poškodený W. M., na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol v práci, pracuje v taxislužbe, prišlo mu zle, tak išiel skôr domov, šiel hore po schodoch a našiel dvere opreté o stenu, zavolať políciu. Išiel dole a čakal na políciu. Dvere boli opreté o stenu, posteľ bola otvorená, mala odkladací priestor, to bolo hore, všetko bolo porozhadzované. Dvere boli zospodu vypáčené, keď prišla polícia všetko spisali, nešli už dať naspäť. Otvor na zámok bol celý poškodený. Nemal tam bicykel, prsteň, rybárske doklady, telefón. V kuchyni boli skrinky pootvárané. Mal u seba v byte schovanú a nejakú finančnú hotovosť, ale deň predtým som si ju zobral. Na druhý deň mu obžalovaný I. hovoril, že vie kto to urobil, povedal že A. a B., povedal to jednoznačne, že si bol istý. V tom byte nebýval pravidelne každý deň. Byt si prenajali s priateľkou. V tom čase bol pohádaný s W. J.. Poslal jeho priateľke fotky, na ktorých bol svedok zachytený s inou ženou.

Svedkyňa W. P., na hlavnom pojednávaní uviedla, že vykradol sa u nich vo vchode bytu, A. I. otvorila vchodové dvere, podala mu fľašu vody. I. je kamarát, raz za dva mesiace, ju vedel navštíviť. Aj vtedy ju navštívil a vypýtal si fľašu vody, pričom bol tam asi ani nie minútu.

Prečítala výpoveď svedka W. G. z prípravného konania, zo dňa 25.10.2017, č. I. 117-118, z ktorej nič podstatné nevyplývalo, iba že od obžalovaného B. nekúpil odcudzený bicykel.

Prečítala výpoveď svedka G. D. z prípravného konania, zo dňa 15.11.2017, č. I. 123-124, z ktorej vyplynulo, že „presný dátum neviem ale bolo ešte leto asi tak dva mesiace dozadu v čase okolo 17.00 hod ma oslovil A. A., ktorého poznám už dlhší čas s tým, že vie o nejakom byte, kde sa nachádza väčší obnos peňazí a či by som nešiel do toho. Toto sa ma A. A. pýtal pri OC Arkádia na ulici K., kde som ho náhodne v daný deň stretol. Ja som sa o toto nezaujímal a povedal som mu, že nech ma do takýchto vecí ani neťahá a že takúto vec neurobím. Viac som sa s A. A. nerozprával. Ako sme sa spolu lúčili tak mi povedal aby som na to zabudol a to bolo asi tak všetko. Ja som potom išiel po svojom. A. A. som viac v daný deň nestretol. Asi po dvoch dňoch som sa dozvedel od priateľky A. B., od Z. I., že A. B. bol zadržaný aj s A. A. a A. I. z dôvodu, že mali spraviť nejaký byt. Viac som sa o to čo urobili alebo ako to urobili nezaujímal. K samotnej veci by som uviedol ešte toľko, že v čase keď bol A. B. ešte na slobode teda v období medzi tým ako som stretol A. A. a ako mi o ich zadržaní povedala Z. I., som stretol na ulici W. G. A. B., ktorý sa ma spýtal či by som nevedel predať nejaký telefón. Viem, že to bol Sony Xperia AZ alebo Z1 presný model si už nepamätám, farby bielej. Telefón bol zachovalý a ja som sa A. A. spýtal odkiaľ ho má, A. B. mi povedal, že ho kúpil v herni a ja som sa viacej nezaujímal. A. som povedal, že nech ho ide dať do záložne na stanici ale n mi povedal, že nemá pri sebe doklady. Ja som teda súhlasil a rozlúčil som sa s A. B.. A. mi povedal, že keď ho predám tak sa mu mám ozvať. Ako som išiel hneď na stanicu do záložne, ktorá sa nachádza vo vnútri na železničnej stanici tak som sa zamestnanca spýtal, či by kúpil telefón čo mi dal A. B. On mi povedal, že by s ním mal iba problémy, keďže nemám príslušenstvo k nemu a tak som išiel zo záložne preč. Z. záložnou som stretol partiu chalanov, ktorý videli, že v záložni ponúkajú telefón a ako som vyšiel ma oslovili, čo mám aký telefón. Ja som ho vytiahol a spýtali sa ma

čo za neho chcem. Ja som sa ich spýtal, čo za neho dajú a povedal jeden z nich, že 50,-Eur. Ja som im, teda odovzdal telefón a išiel som po svojom. Zo stanice som išiel na ulicu W. G.. kde som v tom čase býval. Kúsok odtiaľ býva priateľka A. B. Z. I. a tak som išiel k ich bytu, kde som písal, no nikto nereagoval a tak som išiel po svojom. Asi jeden alebo dva dni ako som predal telefón čo mi dal A. B. som sa od Z. I. dozvedel, že A. B. bol zadržaný a to kvôli spomínanému bytu. Peniaze za predaný telefón som mu nevrátil nakoľko som odvtedy ako i dal na predaj telefón nebol. Pri tom ako sa ho A. A. pýtal na to, či by nemal záujem si zarobiť peniaze, bol iba on a A.. Nevedel či sa jedná o byt alebo dom, len sa ma pýtal, či by som nevedel otvoriť dvere. Či poznal A. A. poškodeného, neviem či ho poznal ale podľa toho čo povedal: "je to tutovica, na 100% sú tam peniaze a je tam slušný balík". Podľa tohto asi poznal."

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil s fotodokumentáciou zo dňa 18.9.2017 a CD záznamom z č.l. 148-155, na ktorom je zaznamenaný príchod všetkých troch obžalovaných do vchodu bytového domu v čase o 21.30 hod. v J., Na G..

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- znalecký posudok č. I. 127-129, vypracovaný KEU PZ Bratislava zo dňa 25.10.2017
- odborné vyjadrenie k hodnote č.l. 130-135
- zápisnica z obhliadky miesta činu zo dňa 16.9.2017 č.l. 156-167 + fotodokumentácia
- zápisnica z obhliadky miesta činu zo dňa 18.9.2017 č.l. 168-172 + fotodokumentácia
- zápisnica o vydaní veci zo dňa 19.09.2017, č.l. 143-147
- zmluva o nájme bytu, faktúra, dodací list, príjmový doklad č.l. 173-182
- listinné dôkazy č.l. 184-214
- aktuálny odpis RT na všetkých troch obžalovaných
- lustrácia v registri priestupkov na všetkých troch obžalovaných
- lustrácia v registri STA na všetkých troch obžalovaných
- pripojený spis OS Trnava sp. zn. OT/201/2018, z neho najmä trestný rozkaz týkajúci sa obž. A. I.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaní A. B., A. A. a A. I. sa dopustili zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, pričom v prípade A. I. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Svojím konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto zločinu, keďže spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním, a zároveň neoprávnene vnikli do bydlia iného. Vykonaným dokazovaním bola vina obžalovaných v plnom rozsahu preukázaná.

K vine obžalovaných A. A. a A. I.

Spáchanie skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku bolo obžalovaným A. B., A. A. a A. I. dostatočne preukázané. Na hlavnom pojednávaní nebola produkovaná žiadna taká presvedčivá skutočnosť, ktorá by dôvodnosť trestnoprávnej zodpovednosti u obžalovaných spochybňovala, v tomto kontexte priority treba poukázať na skutočnosť, že sa v prípravnom konaní A. B., ako aj A. A. ku skutku 3./ tohto rozsudku priznali, podrobne popísali ako prebehlo samotné vlámanie do bytu poškodeného, ako každý z obžalovaných participoval na spáchaní tohto skutku. A. B. svoju výpoveď z prípravného konania, na hlavnom pojednávaní menil, resp. prekrúcal, avšak v záverečnej reči sa sám ku skutku v plnej miere priznal, čím len potvrdil pravdivosť jeho výpovede z prípravného konania, o ktorej súd nemal pochybnosti, nakoľko práve táto pôsobila vierohodne, logicky a chronologicky, s prihliadnutím aj na listinné dôkazy ako aj výpovede ostatných obžalovaných ako aj svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní. Rovnako pôsobila aj výpoveď obžalovaného A. A. z prípravného konania,

pričom v pozmenenej podobe túto uviedol aj na hlavnom pojednávaní, kde sa nepriamo priznal ku spáchaniu skutku, pričom už sa snažil svojou výpoveďou vyviníť, rovnako ako aj negovať akúkoľvek účasť obžalovaného A. I., s tým že sa snažil všetku vinu preniesť na obžalovaného B.. Obhajoba obžalovaného A., že on nevstúpil do bytu, bol len na chodbe kde mal dávať pozor a robil len to, čo mu obžalovaný B. poručil, ho žiadnym spôsobom nezbavuje viny. Práve naopak, sám sa zo spáchania skutku usvedčuje ako spolupáchatel, rovnako aj výpoveď obžalovaného B. s prípravného konania, zápisnica o vydaní veci zo dňa 19.09.2017, č.l. 143-147, kde obžalovaný A. dobrovoľne vydal odcudzené veci poškodeného W. M.. Vinu obžalovaného A. podporne potvrdzuje aj výpoveď svedka G. D. z prípravného konania, ktorý v nej uviedol, ako obžalovaný A. plánoval vlámanie do bytu poškodeného a ako sa ho snažil presvedčiť, aby do toho išiel s ním. Čo sa týka viny obžalovaného A. I., súd ju mal v jeho prípade za ustálenú predovšetkým z výpovedí spoluobžalovaných B. a A. z prípravného konania, kde podrobne popisali spoluúčasť obžalovaného I., ako o všetkom dopredu vedel, ako bol dohodnutý s obžalovaným A. a pôvodne so svedkom G. D., namiesto ktorého nakoniec prišiel obžalovaný B.. Zároveň z ich výpovedí mal súd za ustálené, ako sa všetci traja dostali do bytového domu za pomoci svedkyne W. P., ktorá im otvorila, po tom, ako jej zazvonil na zvonček obžalovaný I., ktorý ju poznal, predstavil sa a pod zámienkou, že potrebuje vodu na pitie, žiadal aby mu otvorila. X. súd mal za ustálené, ako obžalovaný I. prišiel po schodoch bytového domu k bytu poškodeného, kde už boli obžalovaní B. a A., ktorí sa už snažili vylomiť vstupné dvere do bytu. Po neúspešnej snahe obžalovaného I. vyraziť dvere bytu, sa zľakol a z miesta činu utiekol. Obhajoba obžalovaného I., ktorú prezentoval či už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní bola nelogická, nesúrodá a vzájomne si odporovala, pričom hlavným argumentom obžalovaného I. mala byť „náhoda“, ktorej súd neveril, s prihliadnutím na ostatné dôkazy vyprodukované v neprospech obžalovaného I..

Po zhodnotení vyššie uvedených dôkazov a to jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach umožnili súdu vysloviť spoľahlivý záver, že skutok opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku v bode 3./ sa stal a že ho spáchali ako trestne zodpovední páchatelia - obžalovaní A. B., A. A. a A. I..

K trestom obžalovaných A. A. a A. I.

Obžalovaný A. A. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, v priestupkovom registri nemá žiaden záznam. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný A. bol doposiaľ 13x súdne trestaný predovšetkým pre drogovú trestnú činnosť, pričom hneď pri prvom odsúdení Okresným súdom Trnava, zo dňa 04.04.1995, sp. zn. 2T/432/1994, sa jednalo o trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pričom trestná sadzba v danom prípade bola 2-10 rokov. Voči obžalovanému A. sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne vedie 5 ďalších trestných konaní na Okresnom súde Trnava.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd následne vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods.1 Trestného zákona, pričom po zohľadnení závažnosti činu pre spoločnosť, spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a osoby obžalovaného A. A., jeho pomery a možnosť nápravy, uložil obžalovanému pri nezistení poľahčujúcej okolnosti, a zistení priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m) Trestného zákona - že už bol súdne trestaný), zároveň pri zistení skutočnosti, že obžalovaný opätovne spáchal zločin (odsúdenie Okresným súdom Trnava, zo dňa 04.04.1995, sp. zn. 2T/432/1994), ako aj aplikácií absorpčnej zásady podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona (jednočinný súbeh), podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov (t.j. na samej dolnej hranici trestnej sadzby trestného činu podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona (3 až 10 rokov) za použitia ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona, keď sa zvyšuje dolná hranica o jednu polovicu, a teda súd trest mohol ukladať v sadzbe od 6 rokov a 6 mesiacov až do 10 rokov). Zároveň súd podotýka, že sa jedná už o ťažkého recidivistu a silno kriminálne narušeného jedinca. Súd obžalovaného A. zároveň zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v predchádzajúcich desiatich rokoch vo výkone nepodmienečného trestu.

Obžalovaný A. I. nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, v priestupkovom registri má 2 záznamy pre priestupky na úseku cestnej premávky. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný I. bol doposiaľ 7x súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť, pričom pri v poradí 6 odsúdení Okresným súdom Trnava, zo dňa 09.02.2012, sp. zn. 3T/32/2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.09.2012,

sp. zn. 5To/50/2012, sa jednalo o zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, kde mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, pričom trestná sadzba v danom prípade bola 4-10 rokov. Posledné odsúdenie obžalovaného I. je Okresným súdom Trnava, zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 0T/201/2018, a to pre prečin krádeže, kde mu bol uložený podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, so skúšobnou dobou 30 mesiacov. Voči obžalovanému I. sa na súdoch v Slovenskej republike momentálne nevedie ďalšie trestne konanie.

Pri úvahe o druhu trestu a jeho výmere súd následne vychádzal najmä zo všeobecných zásad uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona a z účelu trestu podľa § 34 ods.1 Trestného zákona, pričom po zohľadnení závažnosti činu pre spoločnosť, spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a osoby obžalovaného A. I., jeho pomery a možnosť nápravy, uložil obžalovanému pri nezistení poľahčujúcej okolnosti, a zistení priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m) Trestného zákona - že už bol súdne trestaný), zároveň pri zistení skutočnosti, že obžalovaný opätovne spáchal zločin (odsúdenie Okresným súdom Trnava, zo dňa 09.02.2012, sp. zn. 3T/32/2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 18.09.2012, sp. zn. 5To/50/2012), ako aj aplikácií asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona (viacčinný súbeh), § 42 ods. 1 Trestného zákona, podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 5, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona, na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov (t.j. na samej dolnej hranici trestnej sadzby trestného činu podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona (3 až 10 rokov) za použitia ust. § 38 ods. 5 Trestného zákona, keď sa zvyšuje dolná hranica o jednu polovicu, zároveň asperačná zásada, kde sa zvyšuje horná hranica o jednu tretinu, a teda súd trest mohol ukladať v sadzbe od 6 rokov a 6 mesiacov až do 13 rokov a 4 mesiacov). U obžalovaného I. súčasne prichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu k už právoplatnému odsúdeniu a to Okresným súdom Trnava, zo dňa 16.08.2018, sp. zn. 0T/201/2018, a preto súd zrušil v danom rozhodnutí výrok o treste ako aj všetky výroky naň nadväzujúce. Súd obžalovaného I. zároveň zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v predchádzajúcich desiatich rokoch vo výkone nepodmienečného trestu.

O náhrade škody súd rozhodol podľa § 287 ods. 1 Tr. por., keď zaviazal všetkých troch obžalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, J., škodu vo výške 597,- Eur, a Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. O. G. XXXX/XX, J., škodu vo výške 170,- Eur, ktoré boli riadne a včas uplatnené a na hlavnom pojednávaní oboznámené, pričom súd o ich nároku ako aj škode nemal žiadne pochyby.

Čo sa však týka výšky škody zo strany poškodeného A. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/X, J. so zvyškom nároku na náhradu škody ho súd odkázal na civilný proces podľa § 288 ods. 2 Tr. por., nakoľko nad rámec sumy 383,- Eur, túto čiastku nemal súd ničím preukázanú, resp. riadne doloženú listinnými dôkazmi.

Takto uložený trest považuje súd za primeraný, zákonný a spravodlivý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.